

TRANSCRIEREA CERTIFICATELOR DE NAȘTERE, CĂSĂTORIE ȘI DECES

Acte necesare :

1. Certificatul original (a se vedea precizările de mai jos *)
2. Traducerea certificatului autentificată de un notar public (în România) sau la misiunea diplomatică / oficiul consular de carieră din țara de reședință;
Traducerile certificatelor, dacă sunt făcute în străinătate vor fi în mod obligatoriu apostilate sau supralegalizate, cu excepția acelora făcute în statele cu care România a încheiat tratate/ convenții/ acorduri de asistență juridică;
3. Fotocopia certificatului original;
4. Procură specială (dacă transcrierea nu este solicitată personal) dată în România la un notar public sau la Misiunea diplomatică română din țara unde se află solicitantul sau la un notar acreditat prin Convenția de la Haga sau împuternicire avocațială ;
5. Certificatele de naștere și căsătorie românești, actele de identitate;
6. Chitanța în valoare de 2 lei achitată la Direcția de Impozite și Taxe ;
7. Dacă solicitantul este cetățean român cu domiciliul în străinătate, este necesară o adeverință eliberată de Serviciul de evidență persoanelor, din care să reiasă ultimul domiciliu. Dacă solicitantul este cetățean român cu domiciliul în Roșiorii de Vede este necesară copie după cartea de identitate din care să reiasă ultimul domiciliu;
8. În cazul transcrierii certificatului de căsătorie, dacă numele de familie nu reiese din traducere, este necesară o declarație notarială dată de ambii soți cu privire la numele de familie.
9. În cazul transcrierii certificatului de naștere, dacă părinții nu au același domiciliu, este necesară o declarație dată de părintele care solicită transcrierea cu privire la domiciliul copilului.

Precizări cu privire la transcrieri * :

- 1) Vor fi în mod obligatoriu apostilate documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 05.10.1961:
A: Albania, Africa de Sud, Andorra, Antigua și Barbuda, Argentina, Armenia, Australia, Austria, Azerbaidjan
B: Bahamas, Barbados, Belgia, Belize, Belarus, Bosnia și Herțegovina, Botswana, Brunei, Bulgaria
C: China (Hong Kong), China (Macao), Columbia, Cook Islands, Croația, Cipru, Cehia
D: Dominica
E: Ecuador, Estonia, Elveția, El Salvador
F: Fidji, Finlanda, Franța
G: Germania, Grecia, Grenada
H: Honduras
I: India, Irlanda, Israel, Italia
J: Japonia
K: Kazahstan
L: Lituania, Letonia, Lesoto, Liberia, Liechtenstein, Luxemburg

M: F.R.I.Macedonia, Malawi, Malta, Mauritius, Marea Britanie și Irlanda de Nord, Marshal Island, Mexic, Monaco

N: Namibia, Norvegia, Niue, Noua Zeelandă

O: Olanda

P: Panama, Polonia, Portugalia

R: Rusia

S: Saint Lucia, Saint Vincent and the Grenadines, St. Kitts and Nevis, Samoa, San Marino, Serbia și Muntenegru, Seychelles, Slovacia, Slovenia, Spania, Surinam, Swaziland, Statele Unite ale Americii, Suedia

T: Tonga, Triniadad, Tobago, Turcia

U: Ungaria î

V: Venezuela.

2) Sunt scutite de supralegalizare sau apostilare documentele eliberate de instituții ale statelor cu care România are tratate sau acorduri bilaterale în acest sens: Albania, Austria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Bulgaria, Cehia, China, Croația, R.P.D. Coreeană, Cuba, Fed. Rusă, Franța, Moldova, Mongolia, Polonia, Serbia, Slovacia, Slovenia, Ungaria, Ucraina.

3) Documentele care nu se regăsesc în primele două situații vor fi în mod obligatoriu supralegalizate în conformitate cu art. 162 din Legea nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internațional:

Art. 162

Actele oficiale întocmite sau legalizate de către o autoritate străină pot fi folosite în față instanțelor române numai dacă sunt supralegalizate, pe cale administrativă ierarhică și în continuare de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, spre a li se garanta astfel autenticitatea semnăturilor și sigiliului.

Supralegalizarea pe cale administrativă este supusă procedurii stabilite de statul de origine al actului, urmată de supralegalizarea efectuată fie de către misiunea diplomatică sau oficiul consular român din statul de origine, fie de către misiunea diplomatică sau oficiul consular al statului de origine în România și, în continuare, în ambele situații, de către Ministerul Afacerilor Externe.

Scutirea de supralegalizare este permisă în temeiul legii, al unei înțelegeri internaționale la care România este parte sau pe bază de reciprocitate.

Supralegalizarea actelor întocmite sau legalizate de instanțele române se face, din partea autorităților române, de către Ministerul Justiției și Ministerul Afacerilor Externe, în această ordine.